

متن پرسش

با سلام: در مورد این جمله که خدا آفریننده نور و ظلمت و فاعل سایه و غیر سایه هستند. منظور از آفریننده ظلمت و فاعل غیر سایه چیست؟ و بطور کلی اینکه می گویند خداوند بر قلب عارف تجلی می کند، قبل از این تجلی هر انسانی چگونه نسبتی با خدا داشته بوده؟ و منظور از تجلی خدا بر قلب عارف چگونه تجلی ای است؟ کتاب های خویشتن پنهان و معرفت نفس و از برهان تا عرفان و... را مطالعه کرده ام. دوم اینکه آیا فیض اقدس همان روح گفته شده در نفخت فیه من روحی است؟ و در آخر اینکه در تعریف شما از درخت ممنوعه می خواستم بدانم که شاخص و میزان ممنوع بودن این دنیا چیست یعنی تا چه حد استفاده از این دنیا ممنوع نیست؟ ممنون.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در موضوع فاعلِ ظلمت بودنِ خداوند، حضرت امام در کتاب «شرح حدیث عقل و جهل» نکات خوبی دارند مبنی بر آن که حضرت حق به تبع خالقیت نور، خالق ظلمت و سایه‌اند و نه مستقیماً. و تجلی بر قلب عارف به معنای تعالی احساس انوار الهی و اسماء ربانی است. و در مورد شجره‌ی ممنوعه، خوب است که به کتاب «هدف حیات زمینی آدم» رجوع فرمایید. موفق باشید